
Starohobezský

SLON

únor
2018

K
Í
N
D
O
V
Ú

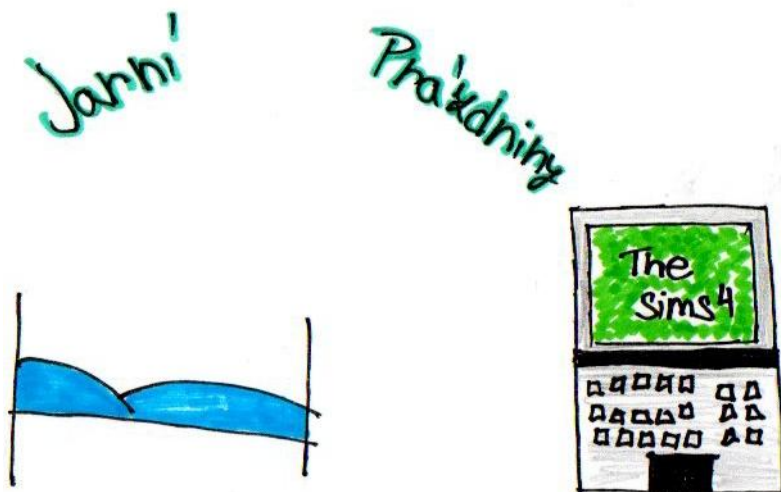
Měsíc únor přinesl sluníčko, sněhovou nadílku a v závěrečných dnech i mrazy. Školákům u nás pak udělal radost tolik oblíbenými jarními prázdninami, které jste si většinou užili doma. Týden volna je už za námi, a tak je třeba zmobilizovat síly a opět se pustit do práce. Hlavně deváťáci jsou si jistě vědomi toho, jak důležitá je příprava na přijímací zkoušky. Proto mají dvojnásob práce. Čas zkoušek se blíží. Tím vás neděsím, pouze připomínám, že je před vámi důležitý okamžik, který rozhodne o vaší další cestě.

Mějte se na pozoru před chřipkovou epidemií. A až budete mít čas, nahlédněte do Slona. Jistě si tam každý najdete něco zajímavého.

Slon

Jak bylo o jarních prázdninách

- Eliška:** Byla jsem spíše doma, ale taky jsme s babičkou slavili její narozeniny.
- Cáпка:** Pomáhala jsem mamce v práci.
- Barča:** Byla jsem u babičky a u sestřenice. Se sestřenicí jsme byly pořád spolu a měly jsme dokonce ještě s její sestrou jet do Prahy, ale protože jí bylo špatně, tak jsme nikam nejely.
- Honza:** První víkend jsem byl v Jindřichově Hradci v bazénu a na nákupech, po zbytek prázdnin jsem byl většinou doma.
- XXX:** Byl jsem doma na PC. Hrál jsem a taky pracoval.
- Bětkka:** Byla jsem u táty. V sobotu jsem s ním a se svou nevlastní matkou vyjela na výlet do Tábora. Ze začátku to měl být obyčejný výlet, ale pak se stal velmi zajímavým. Šli jsme totiž do strašidelného podzemí. Dost jsem se bála a celou dobu jsem byla u táty. Většinou tam byly jen figuríny jako smrtka či drak. A pak se to stalo. Tátu praštila lidská ruka! Já se tak lekla, až jsem začala pištět. Táta šel ještě do jedné chodby a mezitím ten, kdo ho praštil, vylezl a koukal na mě. Naštěstí jen koukal a čekal na další lidi, aby je mohl vystrašit. Na zpáteční cestě se mě pokusil přes otvor ve schodech chytit za nohu, ale nepovedlo se mu to. Kdyby mě chytil, asi bych mu na tu ruku šlápla. Musím říci, že mám za sebou strašidelnou zkušenost!
- Zdeněk:** Byl jsem na turnaji ve fotbale.
- Pepa:** Nechci na to odpovídat.
- Honza S.:** Prázdniny byly moc krátké.
- Aneta:** Byly fajn, i když jsem se ještě uzdravovala z nemoci. Takže jsem byla doma a ani jsme nikam nejeli.
- Irenka:** Byla jsem nemocná. Musela jsem ležet, vyhřívat se, pít čaj a nudila jsem se. Naštěstí jsem měla při ruce vždy blok, pastelky, nůžky, tužku a televizní ovladač. Takže jsem si mohla kreslit a dívat se na televizi.
- Jan:** Byl jsem u babičky a taky jsem byl nemocný.
- Veronika:** Prázdniny byly dobré, byla jsem doma.
- Adéla:** Byli jsme s rodinou v Aqualandu Moravia. Potkala jsem tam spolužáka Šimona.

- Honza V.:** Byl jsem na tři dny u svého biologického otce. Tam mě poškrábal kocourek Čert.
- Karel:** Byl jsem doma a skoro celý den v posteli.
- Monika:** Byla u nás na návštěvě moje kamarádka a jezdily jsme na koních. Jeden den dokonce i bez sedla. Dala jsem si velký skok a spadla. To jsem byla moc ráda. Jezdila jsem na Šárce a kamarádka na Vilmě.
- Šimon:** Byl jsem v Aqualandu a potkal jsem tam spolužačku.
-

Cyklistická show

Honza:

Byla zajímavá a akční. V první polovině jsme probírali bezpečnost jízdy a vybavení kola. V druhé části jsme se přemístili do tělocvičny, kde nám bajkeři ukazovali různé triky a podobně. Více se mi líbilo v tělocvičně.

Bětko:

Bylo to vážně super. Hodně se mi líbilo, jak nám předváděli, co všechno dovedou na kolech. Celkem mě vystrašilo, když jeden z nich skákal přes žáky, protože jsem se bála, že se něco stane. Taky jsem měla strach o toho, kdo nám ty triky předváděl. Myslím, že se jmenoval Lukáš. Víím, že to mají natrénované, ale stát se může všechno.

Matěj:

Akce byla povedená, líbilo se mi to. Obdivuji, že se nebojí a dokáží dělat takové náročné věci. A taky jsem byl rád, že nám odpadly hodiny němčiny a chemie.

Devátáci podávají **přihlášky** na své budoucí **školy**

- Kiki:** První přihlášku si dávám do Třebíče na obor cukrář. Myslím si, že mě cukrařina bude bavit. Druhou přihlášku mám do Dačic na SŠTO, obor kadeřník. Tuto školu mám v záloze, pokud by mě do Třebíče nevzali.
- Kamil:** Jdu do Dačic na SOUZaS na obor opravář motorových vozidel. Jdu tam, protože mě zajímají auta.
-

Anna: Obě přihlášky jsem si dala na Obchodní akademii a hotelovou školu v Třebíči. První je na obor cestovní ruch, druhá je na obor aranžér. Doufám, že mi vyjde ten cesták, protože ráda cestuji.

Pep: Dala jsem si přihlášku do Humpolce na zemědělskou akademii na obor jezdec a chovatel koní. Druhou přihlášku mám opět do Humpolce na obor zemědělec. Chci do Humpolce za každou cenu, protože mám ráda zvířata a v rodině máme samé zemědělce. Raději bych si vybrala obor jezdec a chovatel koní, protože koně miluji a chci se jim nadále věnovat.

Aleš: První přihlášku mám do Třebíče na SPŠT, obor mechanik elektrotechnik. Druhou přihlášku mám na stejnou školu na obor elektrikář silnoproud. Jdu tam, protože to byla jediná věc, která mě napadla.

Petr: Dávám si přihlášku do Dačic na SŠTO na obor kovoobráběč, druhou přihlášku mám do Třebíče na obor mechanik malých elektronických zařízení.

Daniela: První přihlášku mám podanou na Střední zdravotnickou školu Jindřichův Hradec na obor zdravotnický asistent, druhou přihlášku mám podanou na Střední zdravotnickou školu a Vyšší odbornou školu do Českých Budějovic, také na obor zdravotnický asistent. Obor jsem si vybrala proto, že mě zajímá zdravotnictví a ráda pomáhám lidem.

Denis: Vždycky mě zajímala auta, tak jsem si dal přihlášku na SOUZaS Dačice na obor opravář motorových vozidel.

Tomáš: Mám přihlášku do školy v Humpolci, obor truhlář.

Kačka: Jednu přihlášku mám na Střední zdravotnickou školu do Jindřichova Hradce na obor zdravotnický asistent. To jsem chtěla dělat už od 6. třídy. Druhou přihlášku mám do Dačic na SŠTO, obor kadeřník.

Eliška: První přihlášku jsem si dala do Dačic na SŠTO, obor ekonomika a podnikání. Druhou přihlášku mám do Telče na Gymnázium Otokara Březiny a Obchodní akademii, také obor ekonomika a podnikání.

Olympiáda

Jižní Korea hostila sportovce na XXIII. zimních olympijských hrách. Někteří se zaujetím sledovali sportovní výkony, pro jiné byla tato událost nedůležitá, neboť se o sport nezajímají. Kolik sportovců máme v 7. a 9. třídě?

7. třída

Aneta: Nesleduji, nemám čas, ale někdy se na ni kouknu.

Kája: Sledoval jsem jen hokej, ale i ostatní disciplíny jsou dobré.

Monika: Nesleduji. Mě zajímá jen jezdeckví.

Simča: Nesleduji, ani nevím, o co tam jde.

Danka: Moje mamka se sestrou olympiádu sledují, ale já moc ne.

Šimon: Zajímám se pouze o hokej a mrzí mě, že jsme prohráli s Ruskem. Ale snaha byla. Jinak jsem zahlédl v televizi i jízdu na bobech, to bylo taky zajímavé.

Veronika: Nesleduji to, mě zajímá pouze jedna disciplína na olympiádě, a to je parkur. Na tom je nejzajímavější, kdo, jak a kam spadne a jaké zranění bude mít.

Adéla: Olympiádu nesleduji, ale jsem ráda, že máme dvě zlaté díky Ester Ledecké.

Irenka: Nezajímá mě to, a tak to nesleduji.

Honza H.: Nejvíce mě zaujal hokej, věřil jsem, že získáme bronz. Ale radost mi udělali i další čeští sportovci.

Pepa: Nesleduji, nemám sport rád.

Honza V.: Olympiáda byla super, sledoval jsem Ledeckou, hokej, rychlobruslení, no prostě všechno, kde byli Češi. Myslím si, že je to pro ně čest reprezentovat pod českou vlajkou. Až budu starší, chtěl bych se na olympiádu podívat osobně.

Honza S.: Nesleduji to, moc mě to nebaví.

Zdeněk: Sleduji většinou jen hokej. Zaujalo mě, že jsme porazili Kanadu a USA.

9. třída

Kačka: Někdy olympiádu sleduji, hlavně když tam jsou Češi. Ester Ledecká vyhrála zlato, to bylo super.

Pep: Olympiádu nesleduji. Za tu dobu, co ji dávají v televizi, jsem se koukala jen jednou a stačilo mi to.

Kiki: Nesleduji a ani se o ni nezajímám.

Kamil: Fandím českému národnímu týmu, hokejisté by mohli dopadnout jako v Naganu.

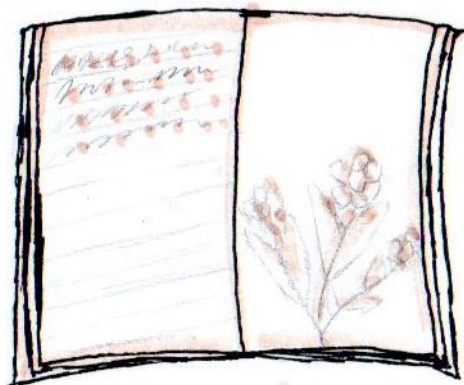
Anna: Jediné, o co se zajímám, je hokej. Doufám a věřím, že si dojdeme pro medaile, aby to vstávání ve 4 hodiny ráno nebylo zbytečné.

Eliška: Olympiádu moc nesleduji. Zajímám se jediné o hokej a tam si zatím Česká republika vede dobře.

Knihy a já

Čtení jsem nikdy neměl rád. A nikdy bych si nepomyslel, že budu číst a rád. Kvůli čtení jsem dokonce i propadl, protože jsem odmítl číst knížku na opravnou zkoušku. Tak to bylo do doby, než přišly čtenářské dílny. Říkal jsem si, co to bude za blbost. Nikdy jsem knížky nečetl a ani teď nebudu číst! Jako první jsem dostal ve čtenářských dílnách Deník malého poseroutky. Ze začátku jsem to četl s odporem. Ale postupem doby jsem se do knížky začel. Já jsem takto začal číst jednoduché knihy a pokračoval jsem na knihách obsáhlejších a zajímavějších. Začalo mě to tak bavit, že jsem začal číst i doma! Moje první náročnější kniha byla Růže pro Algernon. Bylo to pro mě neuvěřitelné čtení. Stejně jako Osud člověka nebo Zápisky z bunkru. Právě nyní jsem přečetl knihu Legenda od Marie Lu a už začínám číst další knihu. Je

od téže autorky a jde o dílo Fenomén, což je pokračování Legendy.

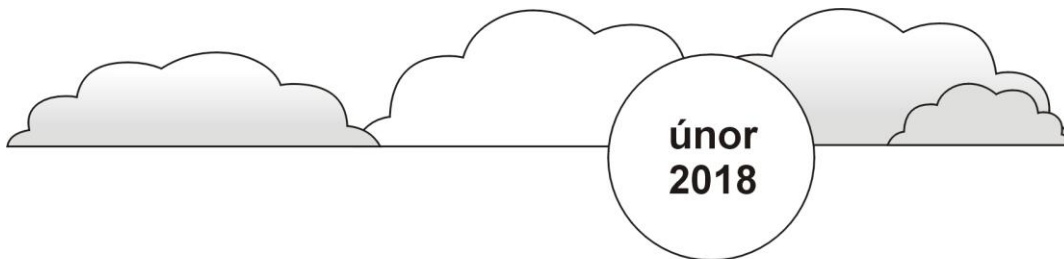

Ve čtení chci určitě pokračovat. Předtím bych o knížku ani nezavadil, ale nyní je to pro mě jedna z nejlepších věcí vůbec. Číst by se mělo, protože ve filmech vás připravují o fantazii, zatímco v knížkách vám vašeho hrdinu představí takovým způsobem, že si dokážete celý příběh vybavit v hlavě. A celý příběh je mnohem strhující, protože

s postavami prožíváte radost, smutek, vztek, lásku a spoustu dalších pocitů. Čím více čtete, tím více hltáte každé slovo.

A to je příběh o tom, jak jsem začal číst a milovat knihy. A ještě bych chtěl poděkovat paní učitelce Cvrčkové, že mi odkryla tento svět fantazie a záhad.

Denis

únor
2018

Ze školy odcházejí z důvodu stěhování naši tři kamarádi. Poprosil jsem Denise a Danielu, aby se s vámi rozloučili.

Ty jo, to je divný pocit, že už brzy nebudu chodit po těchto chodbách. Ale co, všechno pěkné jednou skončí! Chtěl bych moc poděkovat za spoustu let zábavy. Sice bylo i něco zlého, ale já jsem za lidi, co jsem tu potkal, moc rád. A doufám, že si za 20 let sedneme a budeme všichni rádi vzpomínat.

Denis

Tak ahoj!

Bohužel musím odejít. Už jenom dva dny a odcházím. Vůbec se mi nechce. Škola mi bude dost chybět. Vždyť jsem tu byla osm a půl roku. Za tu dobu jsem tu potkala spoustu dobrých lidí, se kterými se ani nechci loučit. A budou mi chybět i paní učitelky. Prožila jsem tu spoustu krásných zážitků, na které budu ráda vzpomínat. Na školu budu vzpomínat s úsměvem a v dobrém. Nikdy by mě nenapadlo, že se dostanu do takovéto situace. Ale bohužel. Musím jít. Chci poděkovat všem paní učitelkám, které mě po celou dobu učily. Děkuji za trpělivost. Budete mi chybět.

Daniela

tisk

ZŠ a MŠ Staré Hobzí

e-mail: skola.hobzi@dac.cz

www.skolahobzi.cz